

[Arbejdsministeren]

servativ. Jeg kan godt forstå, at det er svært at se, at den orlovsreform, som regeringen har lavet, faktisk er en succes, der langt overgår de forventninger, regeringen havde. Jeg kan godt forstå, det er svært.

Og jeg kan også forstå, det er svært at være konservativ, når vi i går fik indgået en aftale med samtlige personaleorganisationer i landets sygehusvæsen, som helt lever op til den dagsorden, der blev vedtaget her i Folketinget, og hvoraf det også fremgik, at der skulle gøres noget ved de stive faggrænser. Jeg kan godt forstå, det er svært at acceptere, at vi kun 3 uger efter kan indgå en sådan aftale, som udvider uddannelseskapaciteten på både det ene og det andet område. Når man har hørt fra borgerlig side hele vejen rundt i flere måneder, hvor optaget man har været af problemerne på landets sygehuse, begriber jeg ikke, at man vil skabe sig det forklaringsproblem over for sygehuse, at nu synes man ikke, det er godt, at regeringen faktisk forholder sig til den virkelighed, som udkrystalliserede sig, da Torben Lund kom med sin analyserapport om kapacitetsproblemerne m.m. på landets sygehuse.

Men jeg vil nu godt sige for en ordens skyld sige, at jeg ikke vil gå ind i sygehusdebatten som sådan; det er ikke mit gebet. Men det er forkert opfattet, at overvejelserne om dette forslag er forankret i sygehuse. De er faktisk forankret i, at regeringen agter at gøre noget ved flaskehalsproblemerne. Nu har vi hørt arbejdsgiverne den ene dag efter den anden påkalde sig opmærksomhed om flaskehalsproblemerne, og nu synes vi faktisk, det er på tide, at de får en lidt mere forpligtende rolle i den forbindelse. Og det vil jo fint afspejle sig – på den måde, vi har skruet lovforslaget sammen på – at lønmodtagerne mister ikke deres rettigheder. Hvis arbejdsgiverne kan få ny arbejdskraft inden for 14 dage, er der ikke nogen problemer med orloven; men hvis de ikke kan få det, er det dokumenteret, at der er et flaskehalsproblem, og det gør vi så noget ved rent uddannelsesmæssigt.

Formanden:

Jeg er nødt til at sige, at også en minister skal tiltale sin kollega som sundhedsministeren og ikke som hr. Torben Lund.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Hr. Per Stig Møller var meget bekymret for, om de foreliggende planer om uddannelse af flere sygeplejersker skulle medføre en pukkel på sygeplejerskeområdet i løbet af nogle år. Jeg vil godt sige: Skal vi endelig have en pukkel i dette land, er det da et af de gode områder at få den på, bl.a. fordi den uddannelse er så international, at den faktisk kan bruges i en lang række andre lande, måske i modsætning til mange andre uddannelser. Det er i hvert fald ikke noget problem for CD.

Nu synes jeg også, at hr. Per Stig Møller undervurderer betydningen af, at man rent faktisk nåede et forhandlingsresultat i går. Det er jo en god tradition på arbejdsmarkedet i dette land, at man forhandler sig frem til tingene i stedet for at slå hinanden oven i hovedet.

Men det sidste – og det var egentlig det, der kaldte mig herop – er, at jeg synes, hr. Per Stig Møller er uendelig mavesur i dag. For hvad er det, regeringen har gjort? Jo, regeringen har gjort det, som ethvert fornuftigt tænkende menneske gør: Man gennemfører det, man synes er rigtigt, og man kigger på virkeligheden og finder ud af, om det er 100 pct. godt eller ej. Så opstår der nogle problemer, og derefter retter man problemerne, og så er den sag ude. Er det ikke den måde, vi beder andre mennesker om at reagere på? Det har ministeren og regeringen altså gjort, og at kritisere dem for det kan da kun skyldes én eneste ting, nemlig at man ikke selv har fremsat det forslag og fået det gennemført.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Hr. Peter Duetoft må da vide, at vi konstant har talt om aftaleforhold og genbesættelseskrav. Det er til fordel for de ledige, det er til fordel for virksomhederne, og derfor er det da ikke underligt, at vi ikke kaster os på maven for et forslag, som lapper på nogle fejl, man selv har begået, fordi man ikke lyttede til os; det siger da sig selv. Hvis folk går den forkerte vej og så går en lille smule til højre i stedet for fortsat at gå den forkerte vej, siger vi da ikke, at nu går det den rigtige vej; det kræver en kursændring af helt andre dimensioner.